

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Viery Pepelovej a členiek JUDr. Aleny Prieцelovej a JUDr. Gabriely Mederovej, v právnej veci žalobcu **E., a. s., B.**, zastúpeného JUDr. P. V., advokátom so sídlom v B., vedľajší účastník: S., a. s., B., proti žalovanému **K., a. s., B.**, zastúpenému JUDr. A. B., advokátom so sídlom v B. o zaplataenie 15 317 571,-- Eur, 3 100 500,10 USD, 2 325 594,67 Sk s príslušenstvom, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 58Cb 55/1999-978 v znení dopľňacieho rozsudku 58 Cb 55/1999-1048 zo dňa 4. júla 2011, takto

r o z h o d o l :

Návrhu žalovaného na prerušenie konania sa **n e v y h o v u j e .**

Rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 58 Cb 55/1999-978 zo dňa 17. februára 2010 v znení dopľňacieho rozsudku č. k. 58 Cb 55/1999-1048 zo dňa 4. júla 2011 o základe prejednávanej veci **p o t v r d z u j e .**

Vo zvyšku rozsudok **z r u š u j e** a vec **v r a c i a** súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa konanie v časti, v ktorej sa žalobca domáhal zaplataenia istiny prevyšujúcej 14 638 276,09 Eur s príslušenstvom a istiny prevyšujúcej 1 746 434,55 USD s príslušenstvom, zastavil. Žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi 14 638 276,09

Eur, 1 746 434,55 USD a 77 195,60 Eur spolu s úrokmi z omeškania do 31. 03. 2001 vo výške 1 441 123,-- Eur, 373 483,-- USD a 24 666,20 Eur. Žalovanému tiež uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi úroky z omeškania vo výške 8,07% ročne zo sumy 15 209 890,61 Eur od 01. 04. 2001, zo sumy 15 165 157,-- Eur od 10. 05. 2001 do 31. 05. 2001, zo sumy 15 120 386,-- Eur od 01. 06. 2001 do 27. 06. 2001, zo sumy 15 075 761,36 Eur od 28. 06. 2001 do 04. 09. 2001, zo sumy 147 986 322,88 Eur od 05. 09. 2001 do 02. 10. 2001, zo sumy 14 941 544,88 Eur od 03. 10. 2001 do 04. 11. 2001, zo sumy 14 896 751,88 Eur od 05. 11. 2001 do 26. 11. 2001, zo sumy 14 852 251,88 Eur od 27. 11. 2001 do 31. 01. 2002 a zo sumy 14 767 588,88 Eur od 01. 02. 2002 až do zaplattenia.

Žalovanému uložil ďalej povinnosť zaplatiť žalobcovi úroky z omeškania vo výške 10,68% ročne zo sumy 1 909 141,55 USD od 01. 04. 2001 do 31. 01. 2002, zo sumy 1 904 637,55 USD od 01. 02. 2002 do 28. 02. 2002, zo sumy 1 859 586,55 USD od 01. 03. 2002 do 04. 04. 2002, zo sumy 1 814 642,55 USD od 05. 04. 2002 do 23. 04. 2002, zo sumy 1 769 940,55 USD od 24. 04. 2002 do 27. 06. 2002 a zo sumy 1 746 434,55 USD od 28. 06. 2002 až do zaplattenia, ako aj úroky z omeškania vo výške 24% ročne zo sumy 77 195,60 Eur od 01. 04. 2001 do zaplattenia, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Súčasne priznal žalobcovi náhradu trov konania, ktorých výška bude vyčíslená v osobitnom uznesení, na účet advokáta, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Doplňacím rozsudkom č. k. 58Cb 55/1999-978 zo dňa 04. 07. 2011 súd prvého stupňa doplnil v zmysle § 166 O. s. p. predmetný rozsudok tak, že konanie v časti, v ktorej sa žalobca domáhal zaplattenia istiny prevyšujúcej 77 195,60 Eur s príslušenstvom, zastavil.

V odôvodnení uviedol, že žalobca pôvodne označený ako S., štátny podnik, B., si voči žalovanému uplatnil právo na zaplattenie sumy 15 317 571,61 Eur, 3 100 500,10 USD a 2 325 594,67 Sk s príslušenstvom, ako peňažný dlh žalovaného z titulu zadržaných úhrad tranzitných poplatkov plynu, penalizačných poplatkov a vyfakturovaných kurzových rozdielov za omeškané platby. Vo vyjadrení zo dňa 09. 04. 2001 žalobca uviedol, že dňa 02. 02. 2000 žalovaný zaplatil sumu 422 625,83 USD, uplatnenú pohľadávku preto v tejto časti berie späť. V podaní zo dňa 16. 05. 2001 žalobca uviedol, že medzi účastníkmi konania došlo k vzájomnému započítaniu pohľadávok, v dôsledku čoho sa vymáhaná suma znížila

o 1 925 107,60 Sk, t. j. 44 733, 53 Eur. V tejto časti preto vzal žalobca žalobu späť a navrhol konanie zastaviť. V priebehu konania vzniesol žalovaný voči žalobcovi vzájomný návrh na zaplatenie sumy 1 400 000 000,-- Sk z titulu neuhradených zmeniek, pričom tento nárok navrhol posudzovať do výšky žalobcom uplatnených pohľadávok ako kompenzačnú námietku a vo zvyšku vo výške 133 316 500,79 Sk istiny ako vzájomný návrh. Súd prvého stupňa uznesením zo dňa 03. 02. 2003 vylúčil vzájomný návrh žalovaného na zaplatenie istiny s príslušenstvom, prevyšujúcej uplatnenú pohľadávku, na samostatné konanie, ktoré je vedené na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 8Cb 65/03.

Súd prvého stupňa rozsudkom č. k. 58 Cb 55/99-549 zo dňa 19. 12. 2005 žalobu zamietol s odôvodnením, že zmenky, označené vo vzájomnom návrhu, možno považovať za platné a zmenkový záväzok žalobcu voči žalovanému je preukázaný. Pohľadávka žalobcu voči žalovanému zanikla započítaním v zmysle oznámenia žalovaného zo dňa 29. 06. 2001.

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením, vydaným pod sp. zn. 3 Obo 68/2007 zo dňa 28. 01. 2009, rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. V odôvodnení uznesenia odvolací súd poukázal na skutočnosť, že podľa žalovaného žalobcom uplatnená pohľadávka zanikla započítaním s pohľadávkou žalovaného, ktorú predstavovali štyri vlastné zmenky, vystavené právnym predchodcom žalobcu na rad spoločnosti S. G., a. s., V. Žalobca v konaní vzniesol množstvo námietok, týkajúcich sa neplatnosti zmeniek z hľadiska ich obsahových náležitostí, ako aj realizácie úkonov, vedúcich k uplatneniu zmenkového záväzku a navrhol vykonať dokazovanie, týkajúce sa splnenia predpokladov pre postup podľa § 580 Občianskeho a § 358 Obchodného zákonníka. Súd prvého stupňa v odôvodnení napadnutého rozhodnutia prevzal argumentáciu žalovaného, týkajúcu sa platnosti zmeniek. Keďže napadnuté rozhodnutie nemalo oporu v riadne zistenom skutkovom stave, odvolací súd ho podľa § 221 ods. 1 písm. f/, písm. h/ zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Žalobca v priebehu odvolacieho konania navrhol zmenu účastníka na jeho strane s poukazom na skutočnosť, že pohľadávky z prepravy plynu, teda aj pohľadávka, ktorá je predmetom sporu, prešli na jeho dcérsku spoločnosť S. – preprava, a. s. so sídlom v B. po zmene obchodného mena E., a. s., o čom predložil notársku zápisnicu č. N 282/2006. Keďže

boli splnené podmienky pre postup podľa § 92 ods. 2, 3 O. s. p., Najvyšší súd Slovenskej republiky návrhu na zmenu účastníka konania na strane žalobcu vyhovel.

Podaním zo dňa 30. 05. 2007 spoločnosť S., a. s., B., oznámila odvolaciemu súdu, že má právny záujem na výsledku sporu, v dôsledku čoho vstupuje do konania ako vedľajší účastník na strane žalobcu.

V ďalšom konaní žalobca vzhľadom na čiastočné zápočty vzájomných pohľadávok a späťvzatia žaloby menil výšku uplatnenej pohľadávky a na pojednávaní, konanom dňa 20. 05. 2009 po preverení skutočností, tvrdených žalovaným o nedostatkoch späťvzatí zo dňa 27. 09. 2001, 07. 11. 2001 a 14. 10. 2002 dospel k záveru, že matematickou chybou pri výpočte výšky pohľadávky v späťvzatí zo dňa 27. 09. 2001, v ktorom nesprávne od pôvodne žalovanej sumy odpočítal sumu 218 751,27 Eur namiesto 89 438,48 Eur mal v úprave petitu požadovať zaplatenie sumy 14 986 322,80 Eur. Uvedená suma mala za následok, že výsledné sumy späťvzatia zo dňa 07. 11. 2001 mali zniet' na sumu 14 941 544,88 Eur a späťvzatia zo dňa 14. 10. 2002 na sumu 14 767 588,88 Eur.

Preto navrhol, aby bola žalovanému uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi 14 767 588,88 Eur, 1 746 434,55 USD a 2 325 594,67 Sk, čo pri použití konverzného kurzu 30 1260,-- Sk/1Euro predstavuje sumu 77 195,60 Eur, spolu s úrokmi z omeškania do 31. 03. 2001 vo výške 1 441 123,-- Eur, 373 483,-- USD a 24 666,20 Eur. Ďalej je žalovaný povinný zaplatiť žalobcovi úroky z omeškania vo výške 8,07% ročne zo sumy 15 209 890,61 Eur od 01. 04. 2001 do 09. 05. 2001, zo sumy 15 165 157,-- Eur od 10. 05. 2001 do 31. 05. 2001, zo sumy 15 120 386,-- Eur od 01. 06. 2001 do 27. 06. 2001, zo sumy 15 075 761,36 Eur od 28. 06. 2001 do 04. 09. 2001, zo sumy 14 986 322,88 Eur od 05. 09. 2001 do 02. 10. 2001, zo sumy 14 941 544,88 Eur od 03. 10. 2001 do 04. 11. 2001, zo sumy 14 896 751,88 Eur od 05. 11. 2001 do 26. 11. 2001, zo sumy 14 852 251,88 Eur od 27. 11. 2001 do 31. 01. 2002 a zo sumy 14 767 588,88 Eur od 01. 02. 2002 až do zaplatenia. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi úroky z omeškania vo výške 10,68% ročne zo sumy 1 909 141,55 USD od 01. 04. 2001 do 31. 01. 2002, zo sumy 1 904 637,55 USD od 01. 02. 2002 do 28. 02. 2002, zo sumy 1 859 586,55 USD od 01. 03. 2002 do 04. 04. 2002, zo sumy 1 814 642,55 USD od 05. 04. 2002 do 23. 04. 2002, zo sumy 1 769 940,55 USD od 24. 04. 2002 do 27. 06. 2002 a zo sumy 1 746 434,55 USD

od 28. 06. 2002 do zaplataenia, ako aj úroky z omeškania vo výške 24% ročne zo sumy 77 195,60 Eur od 01. 04. 2001 do zaplataenia.

Súd prvého stupňa ďalej v rozsudku poukázal na podanie žalovaného zo dňa 23. 06. 2009, v ktorom namieta neopodstatnenosť výšky žalobcom uplatnenej pohľadávky vzhľadom na čiastkové späťvzatia žaloby, v dôsledku ktorých je časť pohľadávky premlčaná, ako aj podanie žalobcu zo dňa 29. 09. 2009, v ktorom žalobca špecifikoval výšku uplatnenej pohľadávky vzhľadom na jej čiastočné späťvzatie a námietky žalovaného. Keďže žalovaný súhlasil so späťvzatím žaloby v žalobcom navrhovanej časti súd v súlade s ustanovením § 96 ods. 1 O. s. p. pripustil späťvzatie žaloby v zmysle podania zo dňa 15. 12. 1999 a konanie v časti, prevyšujúcej istinu 14 638 276,09 Eur, istinu 1 746 434,55 USD a 77 195,60 Eur zastavil. V ďalšom súd pokračoval v konaní o uplatnenej pohľadávke vo výške, ako bola špecifikovaná.

Konštatoval, že žalobca požaduje v konaní zaplataenie súm 14 638 276,09 Eur, 1 746 434,55 USD a 77 195,60 Eur s príslušenstvom z titulu úhrady tranzitných poplatkov za prepravu plynu. Zmluvy upravovali práva a povinnosti sporových strán v súvislosti s vykonávaním prepravy plynu na obdobie do 31. 12. 1997, v zmysle Dohody o vysporiadaní záväzkov zo dňa 30. 11. 1998 však strany pokračovali v plnení záväzkov z nej vyplývajúcich aj po tomto termíne. Žalovaný zabezpečoval fakturáciu za prepravu zemného plynu voči zahraničným odberateľom s následným prevedením finančných prostriedkov na účet žalobcu za dohodnutých podmienok. V priebehu konania žalovaný nenamietal právny dôvod účtovania predmetných pohľadávok, poukazoval však na ich zánik v zmysle § 580 Občianskeho zákonníka a § 358 Obchodného zákonníka vzhľadom na jeho započítací prejav zo dňa 29. 06. 2001, obsahom ktorého boli zmenky vystavené dňa 28. 10. 1998 vystaviteľom S., štátny podnik B., v celkovej sume 1 400 000 000,-- Sk. V uvedenom podaní žalovaný uviedol, že k započítaniu jeho pohľadávky z uvedených zmienek s pohľadávkou žalobcu došlo ku dňu ich stretu, t.j. dňom 31. 03. 2000.

V odôvodnení rozsudku ďalej súd prvého stupňa poukázal na vykonanie dôkazov, rozhodných pre posúdenie platnosti započítacieho prejavu žalovaného, v intenciách zrušujúceho rozhodnutia odvolacieho súdu. V tejto súvislosti poukázal aj na vykonanie dôkazov výsluchom svedkov, právne rozbor, vypracované v predmetnej veci, ako aj

rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2 Obo 17/2009, ktoré riešilo obdobnú problematiku. Nestotožnil sa s námietkou žalobcu, podľa ktorej predmetné zmenky nepodpísal štatutárny orgán žalobcu Ing. J. D., keďže podpis menovaného na zmenkách bol úradne overený.

Pokiaľ ide o platnosť zmieniek, ktoré mali byť obsahom započítacieho prejavu žalovaného voči uplatnenej pohľadávke žalobcu, súd konštatoval, že sa jedná o vlastné zmenky v zmysle § 75 zákona č. 191/1950Zb. (zmenkový a šekový zákon). V priebehu zisťovania skutkového stavu súd vypočul viacerých svedkov na zistenie okolností a dôvodov vystavenia zmieniek bývalým štatutárnym orgánom žalobcu. Svedeckými výpoveďami nebolo preukázané, že žalobca vystavil blankozmenky a udelil vyplňovacie oprávnenie prvému majiteľovi zmenky. Prehlásenie R. Z., ktorý bol štatutárnym orgánom S. G., a. s., priložené k notárskej zápisnici z 12. 11. 2001 o tom, že mu bolo udelené vyplňovacie oprávnenie, ktoré ako prvému majiteľovi zmenky mu udelil vystaviteľ, vyznieva nevierohodne.

Z predložených originálov zmieniek súd zistil, že vlastná zmenka, vystavená žalobcom dňa 28. 10. 1998 na rad S. O., a. s., znejúca na sumu 500 000 000,-- Sk v časti splatná, má vľavo uvedený dátum 31. 02. 2000, vlastná zmenka BS 3/98 vystavená žalobcom dňa 28. 10. 1998 v B. na rad S. G., a. s., znejúca na sumu 200 000 000,-- Sk v časti splatná, má vľavo uvedený dátum 30. 10. 2000, vlastná zmenka BS 2/98 vystavená žalobcom dňa 28. 10. 1998 na rad S. G., a. s., znejúca na sumu 200 000 000,-- Sk v časti splatná, má vľavo uvedený dátum 30. 04. 2000. V časti splatná dňa je vľavo uvedený dátum a vpravo oproti je uvedené „zaplatíme na základe predloženia zmenky efektívne,“ a nad týmto údajom je uvedená mena a čiastka číslom a pod ním čiastka slovom. Medzi účastníkmi nebolo sporné, že dátumy 31. 03. 2000, 31. 10. 2000 a 30. 04. 2000 a zmenková suma vyjadrená číslom i slovom sú údaje, ktoré boli dopísané dodatočne.

Podľa právneho názoru súdu prvého stupňa údajom „na základe predloženia zmenky“ je bez akýchkoľvek pochybností vyjadrený údaj splatnosti, určený vystaviteľom zmenky, teda predmetná zmenka je zmenkou na videnie. O vôli vystaviteľa vystaviť zmenku na videnie, svedčí doplnenie údajov splatnosti – na základe predloženia - o slovo efektívne.

Zmenky predložené žalovaným v konaní sú nepochybne vistazmenkami. Tieto zmenky obsahujú aj ďalší údaj splatnosti. Súd preto dospel k záveru, že dikcia údaju splatnosti, uvedená vystaviteľom, nepochybne je údajom, že zmenky majú byť splatné na videnie, a teda predložené zmenečné listiny obsahujú dva údaje splatnosti.

Pri posúdení, či listina je platnou zmenkou v zmysle čl. I § 75 a § 76 zmenkového zákona je potrebné vychádzať z toho, čo je na listine skutočne uvedené. Je spoločnou povahou všetkých listinných cenných papierov, a teda aj zmeniek, že forma akou sú vydané, určuje aj ich obsah. Forma zmenky pri vydaní bola určená ako vistazmenka a doplnenie zmenky o ďalší údaj splatnosti, t. j. označenie určitého dňa splatnosti znamená, že ide o dva navzájom sa vylučujúce údaje o splatnosti zmenky a takáto zmenka je preto neplatná.

Tento záver platí proti každému ďalšiemu vystaviteľovi zmenky. Dátum posledného indosamentu na zmenke, označenej ako BS 2/98 (na sumu 500 000 000,-- Sk), je datovaný dňom 20. 01. 2001, t. j. po splatnosti zmenky (30. 12. 2000), dátum posledného indosamentu na zmenke označenej ako BS 3/98 (na sumu 200 000 000,-- Sk) je datovaný dňom 20. 01. 2001, t. j. po splatnosti zmenky (30. 10. 2000), dátum posledného indosamentu na zmenke, označenej ako BS 4/98 (na sumu 200 000 000,-- Sk) je datovaný dňom 20. 01. 2001, t. j. po splatnosti zmenky 30. 04. 2000, dátum jediného indosamentu na zmenke bez označenia (na sumu 500 000 000,-- Sk) je overovacia doložka podpisu datovaná dňom 02. 10. 2000, t. j. po splatnosti zmenky (31. 03. 2000).

Z dokazovania vyplýva, že na všetky zmenky, predložené v konaní, bol dátum ich platnosti vyplnený neskôr, teda až po vystavení samotnej zmenky a jej odovzdaní prvému majiteľovi. Pri absencii dohody o vyplňovacom práve bol údaj „zaplatíme na základe predloženia zmenky efektívne“ jediným údajom, z ktorého vyplýva zročnosť zmenky, je preto zrejmé, že sa jednalo o zmenku na videnie. Neskorším vyplnením dátumu splatnosti zmenky sa zmenky stali z titulu rozporného údaja zmenky, zmenkami neplatnými.

V danom prípade žalovaný započítal formálne neplatné zmenky, ktoré ani prostredníctvom ďalších, právne bezvadných vyhlásení, zachytených na zmenke“ nie sú spôsobilé založiť práva a povinnosti zo zmenky. Právny úkon, ktorý je v rozpore s kogentným

právom, nie je spôsobilý založiť subjektívne práva a povinnosti. Súd preto dospel k záveru, že predložené zmenky majú také formálne vady, v dôsledku ktorých sú absolútne neplatné.

Predpokladom pre zánik záväzku započítaním zmenkového plnenia je vyriešenie predbežnej otázky, ktorou je platnosť alebo neplatnosť zmeniek a ich záväznosť vo vzťahu k žalobcovi. Keďže žalovaný ako právny titul na započítanie použil neplatné zmenky, nemožno považovať jeho započítací prejav zo dňa 29. 06. 2001 za platný.

Na pojednávaní, konanom 27. 01. 2010, účastníci nenavrhlí vykonanie ďalších dôkazov a zotrvali na svojich písomných a ústnych podaniach.

Založenie právneho vzťahu medzi účastníkmi konania preukázal žalobca predložením prepravných zmlúv, zmlúv o zabezpečení a výkone prepravnej zmluvy o tranzite zemného plynu cez územie SR s firmami W., V., I. a G. Zmluvy boli uzavreté na obdobie do 31. 12. 1997. To, že zmluvné strany bez ďalšieho konkludentne pokračovali v plneniach aj po tomto termíne a mienia tak urobiť aj v budúcnosti, potvrdili v Dohode o vysporiadaní záväzkov zo dňa 30. 11. 1998.

Nesplnením povinností sa žalovaný dostal do omeškania s plnením peňažného dlhu. Počiatok omeškania je daný nesplnením jeho povinnosti okamžite, t. j. ihneď po tom, ako mu boli platby zahraničných klientov pripísané na účet, tieto poukázať na účet žalobcu. Dôsledkom omeškania je zákonná povinnosť žalovaného zaplatiť úroky z omeškania (§ 369 Obch. zák.). Žalobca úroky vyčíslil kurzovým prepočtom na slovenské koruny v závislosti na výške zadržanej platby a požadoval ich zaplatenie v slovenských korunách. Počet dní omeškania je počítaný v závislosti na dĺžke omeškania zadržanej platby s tým, že do 30. 11. 1999 (vrátane) sú vypočítané úroky v celku a od 01. 12. 1999 je uplatňované príslušné percento úroku až do zaplatenia. Vzhľadom na to, že v období od podania žaloby došlo k novým skutočnostiam, ovplyvňujúcim výšku pohľadávky žalobcu, žalobca viacerými písomnými podaniami žalobu upresňoval a predkladal podania obsahujúce výpočet úrokov z omeškania v závislosti na zánik časti dlhu, ku ktorému priebežne dochádzalo na základe zmlúv a zápočtov. Žalovaný výšku istiny v konaní nespochybňoval. Po viacnásobných čiastočných späťvzatiach žalobca upresnil petit žaloby tak, ako ho špecifikuje na č. 1. 841 spisu. Súd vyhovel návrhu žalobcu na zastavenie konania v žalobcom navrhovanej výške aj

na základe súhlasu žalovaného s čiastočným späťvzatím žaloby. V súlade s § 96 ods. 1 O. s. p. preto súd konanie v navrhovanej časti zastavil

Trovy konania súd podľa § 142 ods. 1 O. s. p. priznal žalobcovi s tým, že ich výška bude vyčíslená v osobitnom uznesení.

Doplňacím rozsudkom č. k. 58Cb 55/1999-1048 zo dňa 04. 07. 2011 súd doplnil predmetný rozsudok o výrok: Súd konanie v časti, v ktorej sa žalobca domáha zaplataenia istiny prevyšujúcej 77 195,60 Eur s príslušenstvom, zastavuje.

Proti obidvom rozsudkom podal žalovaný odvolanie.

V odvolaní proti rozsudku č. k. 58Cb 55/1999-978 zo dňa 17. 02. 2010 žalovaný uviedol, že konanie pred súdom prvého stupňa má inú vadu, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 205 ods. 2 písm. b/ O. s. p.), rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 písm. f/ O. s. p.), súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 205 ods. 2 písm. d/ O. s. p.), súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností (§ 205 ods. 2 písm. d/ O. s. p.).

Pokiaľ ide o vadu konania, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, žalovaný namieta, že postupom súdu mu bola odňatá možnosť konať pred súdom, vzhľadom na to, že napadnutý rozsudok je nepreskúmateľný pre nedostatok odôvodnenia a nezrozumiteľnosť. Súd prvého stupňa po doplnení dokazovania na základe zrušujúceho uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 Obo 68/2007 vec právne posúdil inak, pričom sa v dôvodoch rozhodnutia vôbec nevysporiadal s novými skutkovými závermi vo vzťahu k tým, ku ktorým dospel v pôvodnom konaní a vôbec neodôvodnil, aké konkrétne skutočnosti a dôkazy ho viedli k zásadnej zmene v jeho právnych záveroch. Dôkazy, ktoré boli vykonané v ďalšom konaní, žiadnym spôsobom nemenili skutkový stav veci takým spôsobom, aby bolo možné prijať rozdielne skutkové závery oproti záverom, ktoré prijal súd v prvšom konaní. Navyše žalovaný doložil na podporu svojich tvrdení viaceré právne rozbor, odborné stanoviská najerudovanejších odborníkov na zmenkové právo v Čechách aj

na Slovensku, ktoré súd ignoroval. Súd prvého stupňa postupoval v rozpore so základnými zásadami hodnotenia dôkazov uvedenými v § 132 O. s. p., pretože v odôvodnení rozsudku vôbec nevyhodnotil vykonané dôkazy, a to ani jednotlivo ani v ich vzájomne súvislosti a vôbec neprihliadal na dôkazy, založené do spisu žalovaným. Odôvodnenie rozsudku nemá náležitosti podľa § 157 ods. 2 O. s. p., pretože je nepreskúmateľný, riadne neodôvodnený, a preto ním bolo žalovanému znemožnené konať pred súdom.

Právny názor súdu, podľa ktorého údajom ... na základe predloženia zmenky ... je bez akýchkoľvek pochybností vyjadrený údaj splatnosti, určený vystaviteľom, považuje za nesprávny, pretože zmenečná splatnosť musí byť vyjadrená nejakým časovým údajom a výraz „na základe predloženia“ nie je, a nikdy nebol žiadnym časovým údajom, keďže sa netýka splatnosti ale splatenia zmeniek a je preto len pripomenutím zákonnej povinnosti podľa § 38 ods. 1 zákona č. 191/1950 Zb., že zmenky treba predložiť k plateniu. Žalovaný má za to, že predmetné zmenky obsahujú len jeden údaj splatnosti, a to údaj fixný, uvedený v časti „splatná dňa“. Tento právny názor podporujú všetci najrenomovanejší odborníci na zmenkové právo. Žalovaný v odvolaní ďalej poukazuje na stanoviská odborníkov, zaoberajúcich sa predmetnou problematikou. Je preto zrejmé, že právny názor súdu prvého stupňa o tom, že zmenky sú neplatné pre zmätočnosť údajov splatnosti, je nesprávna a nemá relevantný právny, a teda zákonný podklad.

Pokiaľ ide o nesprávne skutkové zistenia, žalovaný poukazuje na konštatovanie súdu prvého stupňa, podľa ktorého svedeckými výpoveďami nebolo preukázané, že žalovaný vystavil blankozmenky a udelil vyplňovacie oprávnenie prvému majiteľovi zmenky. Skutočnosť, že žalobca vystavil zmenky, však netreba osobitne dokazovať, pretože to vyplýva priamo z vystavených zmeniek. Svedkovia boli v konaní vypočutí ohľadom indosácie zmeniek, a preto týmito svedeckými výpoveďami objektívne ani nebolo možné preukázať vystavenie blankozmeniek a vyplňovacie oprávnenie. Vyplňovacie oprávnenie vyplýva z písomného prehlásenia R. Z. zo dňa 16. 01. 2001, ktorý však v konaní nebol vypočutý. Napriek tomu však vyhodnotil jeho prehlásenie ako nevieryhodné, čím bol vyhodnotený dôkaz, ktorý nebol vôbec vykonaný.

Súd prvého stupňa si v napadnutom rozhodnutí osvojil skutkové zistenia, ktoré vôbec nemajú oporu vo vykonanom dokazovaní. Ide najmä o skutkový záver súdu o tom, že pri

vystavení zmeniek nebola dohoda o vyplňovacom práve. Na preukázanie týchto skutkových záverov je potrebné v konaní vypočítať minimálne obe strany zmenkového vzťahu, napr. Ing. I. M., bývalého finančného riaditeľa žalobcu, ako aj R. Z., Ing. V. M., P. K., ktorí boli štatutárnymi zástupcami spoločnosti S. G., a. s. a konali za túto spoločnosť v čase vystavenia predmetných zmeniek. Ak aj súd tieto dôkazy nevykonal, mal aspoň do spisu pripojiť spis finančnej polície, ktorá sa zaoberala kauzou tzv. D. zmeniek, resp. aspoň trestný spis z vyšetrovania okolností vraždy Ing. D., ktorý je vedený Krajským úradom vyšetrovania Policajného zboru v Bratislave pod. sp. zn. ČVS: KUV-3/99-Iis. Jedine na základe vykonania týchto dôkazov by súd prvého stupňa mohol prijať tie skutkové závery, ktoré v konaní prijal a ktorými odôvodnil svoje rozhodnutie. Pokiaľ súd poukazuje na vykonanie dôkazu spisovým materiálom konania, vedeného žalobcom G. V. proti žalovanému S., a. s., sp. zn. 7 Cb 47/2003, tento spis v konaní predložený nebol. Boli preto porušené aj základné princípy občianskeho súdneho konania.

Výrok napadnutého rozsudku považuje za nesprávny aj z dôvodu, že súd mechanicky opísal žalobcov petit, ktorý tento často menil a prispôboval a tým sa dopúšťal nepresností a faktických chýb. Konkrétne v treťom odseku enunciátu je nesprávna časť vety „zo sumy 15 120 386,-- Eur od 01. 06. 2001 do 27. 06. 2001“. Úrok za predchádzajúce obdobie bol priznaný zo sumy 15 165 157,-- Eur, pričom k 01. 06. 2001 došlo k zápočtu sumy 44 624,69 Eur. Za obdobie od 01. 06. 2001 do 27. 06. 2001 mal byť teda úrok z omeškania priznaný správne zo sumy 15 120 532,31 Eur a nie zo sumy 15 120 386,-- Eur. V treťom odseku enunciátu je nesprávna časť vety „zo sumy 15 120 386,-- Eur od 01. 06. 2001 do 27. 06. 2001“ aj z iného dôvodu. Zápočet sumy 44 771,025 Eur sa uskutočnil dňa 28. 06. 2001 a nie dňa 27. 06. 2001, a teda správne mali byť úroky z omeškania priznané ku dňu 28. 06. 2001. V treťom odseku enunciátu je nesprávna časť vety „zo sumy 14 896 751,88 Eur od 05. 11. 2001 do 26. 11. 2001“, pretože zápočet 44 500,-- Eur sa uskutočnil 27. 11. 2001 a nie 26. 11. 2001. V treťom odseku enunciátu je nesprávna časť vety „zo sumy 14 852 251,88 Eur od 27. 11. 2001 do 31. 01. 2002“, pretože 01. 12. 2001 došlo k zápočtu sumy 44 684,-- Eur a teda úroky zo sumy 14 852 251,88 Eur mali byť priznané len za obdobie do 01. 12. 2001 a za obdobie od 01. 12. 2001 do 01. 02. 2002 mali byť priznané len úroky zo sumy 14 807 567,88 Eur a nie zo sumy 14 852 251,88 Eur.

Je zrejmé, že rozsudok súdu prvého stupňa je nesprávny, nezákonný, nepreskúmateľný, a teda zmätočný s nesprávne a neúplne zisteným skutkovým stavom.

Navrhuje, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil, žalobu zamietol a žalovanému priznal náhradu trov konania, alternatívne aby rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. V prípade potvrdenia rozsudku žiada, aby súd vo výroku rozsudku vyslovil, že vo veci je prípustné dovolanie, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu.

Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného uviedol, že zo žiadneho ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku nevyplýva povinnosť súdu prvého stupňa po zrušení jeho prvého rozhodnutia odvolacím súdom pridržiavať sa dovtedy zisteného skutkového stavu. Po vrátení veci na ďalšie konanie došlo k vykonaniu viacerých dôkazov (výsluchy svedkov: Ing. K., Ing. R., dôkazy listinné: štyri kúpne zmluvy na predmetné zmeny, ktoré boli uzavreté medzi spoločnosťou P. a S. O., a. s., ako predávajúcimi a žalovaným ako kupujúcim, Zmluva o prevode zmieniek medzi S. G., a. s. a S. G., a. s., prehlásenie Ing. M. Š., prehlásenie Ing. Z., list Ing. Š. žalobcovi, a teda je zrejmé, že došlo k zmene skutkového stavu oproti stavu v prvom konaní, v ktorom boli vykonané iba dva dôkazy, a to dôkaz predložením listín – zmieniek a výsluchom Ing. I. J.. Došlo preto k zmene právneho stavu, týkajúceho sa právneho posúdenia platnosti zmieniek.

Žalovaný tiež uvádza, že súd sa nevysporiadal so stanoviskami, ktoré žalovaný predložil na podporu svojich tvrdení (stanoviská JUDr. R. C., doc. JUDr. J. K. PhD., JUDr. Z. K., stanoviská P. P.), pričom namietal porušenie § 132 O. s. p. Uvedené stanoviská však nemožno považovať za dôkazy v zmysle § 125 O. s. p., pretože sú individuálnymi právnymi názormi. Stanoviská boli vypracované na objednávku JUDr. D. D., ktorý zastupoval vlastníka iných zmieniek v spore žalovaného voči spoločnosti B. E. L., teda sporovej strany, ktorá mala eminentný záujem na výsledku sporu, ktorý by potvrdil platnosť zmieniek.

Podľa žalovaného odvolaním napadnutý rozsudok je nepreskúmateľný. Uvedené tvrdenie nie je podľa názoru žalobcu absolútne právne relevantné. Aj žalovaný snád' uzná, že v konaní išlo skôr o posúdenie platnosti zmieniek a nie o nejaké rozsiahle zisťovanie skutkového stavu. Súd v odôvodnení rozsudku predsa jasne uviedol, z akých skutočností pri

rozhodovaní vychádzal a správne považoval nárok žalobcu na zaplatenie tranzitných poplatkov za oprávnený, keďže tento nárok nerozporoval ani žalovaný. Na druhej strane súd posudzoval protinároky žalovaného. Súd správne vyhodnotil predmetné zmenky ako neplatné z titulu dvoch údajov splatnosti uvedených na zmenkách a následne musel započítací prejav žalovaného zo dňa 29. 06. 2001 označiť za neplatný. Všetky tieto skutočnosti sú v odôvodnení rozsudku jasne a zrozumiteľne uvedené. Právne relevantná nie je ani námietka, podľa ktorej je rozhodnutie neurčité a nezrozumiteľné, pretože súd údajne nepoužil v konaní vlastné závery, ale použil v konaní závery, prijaté iným súdom v konaní 7Cb/47/2003. V tomto konaní boli posudzované zmenky s rovnakou zmenkovou doložkou, obsahujúce jednak údaj splatnosti a jednak údaj „zaplatíme na základe predloženia efektívne“. V namietanej časti odôvodnenia išlo preto o posúdenie platnosti zmeniek s totožnou zmenkovou doložkou.

Žalobca považuje stanoviská právnych expertov, ktoré boli žalovaným v konaní predložené, za účelové a tendenčné. V tejto súvislosti poukazuje na ustanovenie § 34 zákona zmenkového a šekového, z ktorého je zrejmé, že sám zákon považuje údaj „pri predložení“ (a teda aj údaj na základe predloženia) ako údaj určitého časového určenia. Súd preto zmenkové prehlásenie, zaplatíme na základe predloženia, vyložil správne ako doložku označujúcu vistasplatosť zmenky, a preto nedošlo k nesprávnemu právnemu posúdeniu veci.

Žalovaný namietal, že súd vyhodnotil Prehlásenie R. Z., štatutárneho zástupcu spoločnosti S. G., a. s., vyplývajúce z prílohy č. 3 notárskej zápisnice č. 3 z 12. 11. 2001 ako nevierohodné. Mal by si však uvedomiť, že nevierohodnosť vyhlásení R. Z. vyplýva priamo z jeho rozporuplných vyhlásení, ktoré konkretizuje. Súd ani nebol povinný zisťovať existenciu dohody o vyplňovanom práve, resp. fakt, či ide o blankozmenku, keďže súd správne vyhodnotil predmetné zmenky ako vistazmenky.

Pokiaľ žalovaný namieta, že súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav, poukazuje na skutočnosť, že žalovaný na poslednom pojednávaní súdu uviedol, že čo sa týka ním navrhnutých dôkazov, ponechal ich vykonanie na úvahu súdu a výslovne nepožadoval vykonanie ním navrhnutých dôkazov. Nemôže sa preto dovolávať odvolacieho dôvodu podľa § 205 ods. 2 písm. d/ O. s. p. Nedôvodné sú aj námietky, týkajúce sa napadnutých častí enunciatu predmetného rozhodnutia, a to aj s ohľadom na skutočnosť, že neboli vznesené

v konaní pred súdom prvého stupňa. Pokiaľ ide o návrh žalovaného na pripustenie dovolania v prípade potvrdenia napadnutého rozsudku, poukazuje na skutočnosť, že vo veci sa nejedná o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, keďže v obdobnej veci už právoplatne rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky v konaní pod sp. zn. 2 Obo 17/2009.

Navrhuje, aby odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil a žalovaného zaviazal na náhradu trov odvolacieho konania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky po prejednaní veci podľa § 212 ods. 1 a § 214 ods. 2 O. s. p. dospel k záveru, že odvolanie žalovaného, pokiaľ ide o vec samu, nie je dôvodné.

Žalobou zo dňa 15. 12. 1999 sa žalobca domáhal zaplataenia pohľadávok vo výške 14 317 571,61 Eur, 3 100 500,10 USD a 2 325 594,67 Sk spolu s úrokmi z omeškania do 30. 11. 1999 vo výške 48 412 853,37 Sk a od 01. 12. 1999 s úrokmi z omeškania v slovenských korunách zo sumy 15 317 571,61 Eur, 3 100 500,10 USD a 2 325 594,67 Sk vo výške 24% až do zaplataenia z titulu úhrady tranzitných poplatkov za prepravu plynu na základe zmlúv, uzavretých so spoločnosťami W. A.. C./K., V. A.. L., I. Z. a G. L.. Zmluvy upravovali práva a povinnosti účastníkov konania v súvislosti s prepravou plynu za obdobie do 31. 12. 1997. V zmysle Dohody o vysporiadaní záväzkov a pohľadávok zo dňa 30. 11. 1998 sporové strany pokračovali v plnení záväzkov vyplývajúcich z uzavretých zmlúv v dohodnutých termínoch a dohodnutou formou. Žalovaný na základe dohôd o zabezpečení a výkone prepravnej zmluvy o tranzite zemného plynu cez územie Slovenskej republiky zabezpečoval fakturáciu za prepravu zemného plynu voči zahraničným odberateľom s následným prevedením finančných prostriedkov na účet žalobcu za podmienok, ktoré boli zmluvne dohodnuté.

V priebehu konania žalovaný nenamietal právny dôvod účtovania predmetných pohľadávok, poukazoval však na ich zánik v zmysle § 580 Občianskeho zákonníka a § 358 Obchodného zákonníka vzhľadom na jeho započítací prejav zo dňa 29. júna 2001, obsahom ktorého boli zmenky, vystavené vystaviteľom S., š. p., B., t. j. právnym predchodcom žalobcu v celkovej sume 1 400 000 000,-- Sk. Podľa žalovaného k započítaniu jeho pohľadávky z uvedených zmienok došlo ku dňu ich stretu, t. j. dňom 31. 03. 2000.

Podaním zo dňa 24. 09. 2001 uplatnil žalovaný v zmysle § 98 O. s. p. voči žalobcovi vzájomný návrh, ktorým požadoval, aby súd žalobu zamietol a žalobcu zaviazal na zaplatenie sumy 133 316 509,79 Sk so 14% úrokom z omeškania od 15. 07. 2001 do zaplatenia. Uznesením, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 06. 03. 2003, vylúčil súd prvého stupňa vzájomný návrh žalovaného na samostatné konanie.

Voči uplatnenej pohľadávke žalobcu si žalovaný započítal svoju pohľadávku, ktorá podľa neho vyplýva zo štyroch vlastných zmeniek, indosovaných na žalovaného, vystavených dňa 28. 10. 2000 vystaviteľom S., š. p., B.. Išlo o zmenku bez označenia, vystavenú na rad S. O., a. s., D., splatnú 31. 03. 2000 s ďalším údajom „zaplatíme na základe predloženia zmenky efektívne“ na sumu 500 000 000,-- Sk, zmenky BS 2/98, BS 3/98 a BS 4/98 vystavené na rad S. G., a. s., D., na sumy 500 000 000,-- Sk, 200 000 000,-- Sk a 200 000 000,-- Sk splatné 30. 10. 2000 a 30. 04. 2000 s uvedením „zaplatíme na základe predloženia zmenky efektívne“. Žalobca v konaní namietal neúčinnosť započítacieho prejavu žalovaného s poukazom na neplatnosť uvedených zmeniek, vyplývajúcu z nedostatku ich formálnych náležitostí. Účinnosť započítacieho prejavu žalovaného ako základu opodstatnenosti žalobcom uplatnenej pohľadávky je preto potrebné posúdiť v nadväznosti na existenciu platnej zmenkovej pohľadávky žalovaného.

Zmenky, predložené žalovaným v predmetnom konaní, sú vlastnými zmenkami. Náležitosti vlastnej zmenky upravuje ustanovenie § 75 zákona č. 191/1950 Zb. (zmenkový a šekový zákon). Podľa tohto ustanovenia vlastná zmenka obsahuje označenie, že ide o zmenku, pojaté do vlastného textu listiny a vyjadrené v jazyku, v ktorom je táto listina spísaná, bezpodmienečný sľub zaplatiť určitú peňažnú sumu, údaj zročnosti, údaj miesta, kde sa má platiť, meno toho, komu alebo na rad koho sa má platiť, dátum a miesto vystavenia zmenky, podpis vystaviteľa.

Súd prvého stupňa po vykonanom dokazovaní konštatoval neplatnosť zmeniek s poukazom na skutočnosť, že sa jedná o zmenky, splatné na videnie, obsahujúce dva údaje splatnosti.

Z obsahu zmeniek vyplýva, že pod označením vlastná zmenka a uvedením jej čísla je v časti splatná uvedené 31. 03. 2000, prípadne 30. 04. 2000 a 30. 10. 2000 a v pravom

hornom rohu je uvedená príslušná suma. Pod týmto údajom je uvedené: zaplatíme na základe predloženia zmenky efektívne. Ďalej je slovné uvedená suma.

Podľa § 76 ods. 2 zmenkového a šekového zákona o vlastnej zmenke, v ktorej niet údaja zročnosti platí, že je zročná na videnie.

Z citovaného ustanovenia vyplýva, že v zmenke údaj o zročnosti nemusí byť uvedený. Údaj o splatnosti zmenky preto nie je podstatnou náležitosťou zmenky a v prípade jeho neuvedenia platí, že ide o zmenku na videnie. Zmenky, predložené v predmetnom konaní obsahujú konkrétny dátum ich splatnosti, ako aj údaj – zaplatíme na základe predloženia zmenky efektívne. Keďže takéto vymedzenie splatnosti zmienek si navzájom odporuje, súd prvého stupňa správne konštatoval ich neplatnosť a tým aj neúčinnosť započítacieho prejavu žalovaného. Vzhľadom na charakter posudzovaného nároku, pokiaľ ide o vec samu, nie je daná existencia žalovaným namietaných odvolacích dôvodov. Odvolací súd preto napadnutý rozsudok ako vecne správny podľa § 219 ods. 3 O. s. p. o základe prejednávanej veci potvrdil.

Žalovaný v odvolaní namieta aj správnosť výroku napadnutého rozhodnutia, pokiaľ ide o výšku priznanej pohľadávky a jej príslušenstva vzhľadom na čiastočné späťvzatie žaloby, ako aj vzájomné započítanie časti pohľadávok.

Žalobca v podaní zo dňa 01. 03. 2010 uviedol, že súd napadnutým rozsudkom zastavil konanie len v časti istiny, prevyšujúcej 14 638 276,09 Eur s príslušenstvom a istiny, prevyšujúcej 1 746 434,55 USD s príslušenstvom. Súd však nezastavil konanie v časti, prevyšujúcej sumu 77 195,60 Eur, čo je v rozpore s odôvodnením rozsudku, podľa ktorého malo byť vzhľadom na späťvzatie žaloby konanie v tejto časti zastavené. Súd prvého stupňa vydal následne opravné uznesenie, ktoré v dôsledku odvolania žalovaného odvolací súd zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Doplniacim rozsudkom č. k. 58 Cb 55/1999-1048 zo dňa 04. 07. 2011 súd v zmysle § 166 O. s. p. doplnil výrok rozsudku č. k. 58Cb 55/1999-978 zo dňa 17. 02. 2010 o výrok, ktorým zastavil konanie v časti, v ktorej sa žalobca domáhal zaplata istiny prevyšujúcej 77 195,60 Eur.

Proti doplniaciemu rozsudku podal žalovaný odvolanie s poukazom na jeho zmätočnosť, nesprávnosť, neurčitosť a nepreskúmateľnosť. Podľa jeho názoru súd zastavil

konanie v časti, v ktorej konanie nikdy neprebiehalo, pričom z enunuciátu dopĺňacieho rozsudku môže vyplývať, že konanie je zastavené v celej časti nad sumu 77 195,60 Eur. Dopĺňací rozsudok preto navrhuje zrušiť.

Odvolací súd sa stotožnil s námietkami žalovaného, týkajúcimi sa zmätočnosti a nepreskúmateľnosti napadnutého rozsudku v spojení s dopĺňacím rozsudkom zo dňa 04. 07. 2011, pokiaľ ide o výšku priznanej pohľadávky, a preto rozsudok súdu prvého stupňa č. k. 58 Cb 55/1999-978 zo dňa 17. 02. 2010 v znení dopĺňacieho rozsudku zo dňa 04. 06. 2011 v tejto časti zrušil podľa § 221 ods. 1 písm. f/ O. s. p. a vec mu vrátil ďalšie konanie, v ktorom po zistení opodstatnenosti výšky pohľadávky žalobcu bude potrebné v prípade čiastočného zastavenia konania uviesť aj sumu, ktorej sa takýto postup týka.

V priebehu odvolacieho konania žalovaný podaním zo dňa 23. 08. 2010 a 22. 12. 2011 navrhol prerušiť odvolacie konanie podľa § 109 ods. 2 písm. c/ O. s. p. s poukazom na dovolacie konanie vo veci žalobcu G. M. V., A. proti žalovanému S., a. s., vedené na Najvyššom súde Slovenskej republiky na základe mimoriadneho dovolania generálneho prokurátora pod sp. zn. 1M Obdo V 4/2010, v ktorom sa posudzuje aj otázka platnosti zmienek, obsahovo totožných so zmenkami, ktoré sú predmetom odvolacieho konania. V uvedenej veci dovolací súd konštatoval neplatnosť predmetných zmienek a rozsudkom zo dňa 25. 08. 2011 rozhodol tak, že mimoriadne dovolanie generálneho prokurátora zamietol. V tejto súvislosti preto nemožno považovať za dôvodný ani návrh žalovaného na pripustenie dovolania.

Pokiaľ ide o návrh žalovaného na prerušenie odvolacieho konania zo dňa 21. 12. 2011, v ktorom žalovaný poukazuje na konanie, vedené na Ústavnom súde SR na základe ústavnej sťažnosti účastníka dovolacieho konania, vedeného na Najvyššom súde Slovenskej republiky pod sp. zn. 1M Obdo V 4/2010, ako aj sám žalovaný uvádza, predmetom rozhodovania ústavného súdu je otázka, či v konaní pred dovolacím súdom bola splnená požiadavka ústavného práva účastníka konania na zákonného sudcu. Nie sú preto splnené podmienky pre prerušenie odvolacieho konania v zmysle § 109 ods. 2 písm. c/ O. s. p.

Žalovaný v podaní zo dňa 22. 12. 2011, označeným ako sťažnosť na odňatie veci zákonnému sudcovi uviedol, že aj v prípade pripustenia výkladu, že zákonným senátom

účastníkov konania bol od roku 2010 senát pridelený náhodným výberom v roku 2010 po opätovnom postúpení veci na Najvyšší súd Slovenskej republiky na základe odvolania účastníka konania, teda senát v zložení predseda senátu JUDr. Prieceľová, členovia senátu JUDr. Šatka a JUDr. Pepelová, možno konštatovať, že došlo k porušeniu práva účastníkov na zákonného sudcu. V takomto prípade by mal senát v tomto zložení v súčasnosti vo veci konať a rozhodnúť. Začiatkom roku 2011 síce došlo k reorganizácii senátu, avšak vychádzajúc z princípu nemennosti ustanoveného zákonného sudcu má žalovaný za to, že JUDr. Šatka je v takomto prípade zákonným sudcom účastníkov konania, pretože bol ustanovený náhodným výberom, pôsobí na Najvyššom súde Slovenskej republiky a jeho funkcia sudcu nezanikla. Žalovaný má za to, že účastníkom konania bol odňatý zákonný sudca JUDr. Šatka. Preto žiada, aby v odvolacom konaní v predmetnej veci rozhodoval senát, pozostávajúci zo zákonných sudcov.

K tejto námietke odvolací súd konštatuje, že po začatí odvolacieho konania dňa 08. 03. 2010 bola predmetná vec pridelená do senátu 4 O v zložení, uvedenom žalovaným. Po rozhodnutí o odvolaní žalovaného proti opravnému uzneseniu č. k. 58Cb 55/99-1031 zo dňa 24. 03. 2010 odvolací súd vrátil vec súdu prvého stupňa bez vydania rozhodnutia (spôsobom „inak“) za účelom doplnenia rozsudku, dňa 31. 05. 2011.

Podľa časti IV bod 10 Rozvrhu práce Najvyššieho súdu Slovenskej republiky na rok 2011, ak päťčlenný senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zruší rozhodnutie trojčlenného senátu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a vec mu vráti na ďalšie konanie, koná a rozhoduje senát, v ktorom pôsobí sudca, ktorý bol sudcom - spravodajcom v senáte, ktorý vydal zrušené rozhodnutie. Ak taký senát neexistuje, prideli sa vec náhodným výberom pomocou technických a programových prostriedkov, schválených ministerstvom podľa rozvrhu práce. To isté sa vzťahuje na prípady opätovného pridelenia veci po jej vrátení bez vydania rozhodnutia (spôsobom „inak „“) alebo po vrátení veci z Ústavného súdu SR.

V danom prípade po opätovnom predložení veci odvolaciemu súdu dňa 26. 08. 2011 konal a rozhodoval senát, v ktorom pôsobí sudca, ktorý bol sudcom spravodajcom vo veci pred jej vrátením súdu prvého stupňa bez vydania rozhodnutia spôsobom „inak“. Uvedená námietka žalovaného preto nie je dôvodná.

Poučenie: Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 28. decembra 2011

JUDr. Viera Pepelová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Hana Segečová